

Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep.
0032 Oslo

Vår dato
30.09.2014

Vår referanse
2014/00276-3

Vår saksbehandler
Jan Henrik Sandberg/97682469

Deres referanse

Kapasitetsøkning i lakse- og ørretoppdrett - Høringsuttalelse fra Norges Fiskarlag

Vi viser til høringsnotat datert 23. juni 2014 om kapasitetsøkning i lakse- og ørretoppdrett i 2015, med høringsfrist 1. oktober 2014. Regjeringen varsler her at en ønsker å tilby oppdrettsnæringen en vekst på fem prosent, tilsvarende en økt maksimal tillatt biomasse (MTB) på om lag 60 000 tonn. Samtidig ønsker regjeringen å stille strengere krav når det gjelder forekomst av- og behandling mot lakselus. Nærmere bestemt omfatter dette at det for anlegg som tar i bruk løyve for økt MTB stilles krav om en maksimumsgrense på 0,1 hunnlus per fisk, samt at det maksimalt skal tillates to lusebehandlinger per produksjonssyklus. Det stilles i denne høringen ikke nye krav til hvordan lusebehandlingene skal foregå, eller hvilke medikamenter/kjemikalier som skal benyttes.

Vi har forståelse for at regjeringen ønsker å stille strengere krav til forekomst av- og behandling mot lakselus, selv om det med økende resistensutvikling og sjøtemperatur vil kunne bli utfordrende å overholde disse kravene. Økt biomasse av oppdrettsfisk vil i seg selv kunne bidra til å øke luseproblematikken. Miljømessig bærekraft må etter vår oppfatning allikevel omfatte mer enn krav til lusenivå. Også andre utfordringer må løses før en slik vekst i oppdrettsvolumet kan anses som forsvarlig. Dette reflekteres i svært liten grad i høringsnotatet.

Norges Fiskarlag er i utgangspunktet positivt innstilt til annen næringsvirksomhet. Når det gjelder akvakultur har forutsetningen hele tiden vært at oppdrettsnæringen ikke må bygges opp- og driftes på bekostning av havmiljø, ville bestander og/eller driftsgrunnlag og lønnsomhet for norske fiskere. Etter vår oppfatning har disse forutsetningene i alt for liten grad blitt tatt hensyn til.

Norges Fiskarlag har gjennom en årrekke gitt innspill om forhold som må vektlegges ved etablering av anlegg for oppdrett, inkludert økning av oppdrettsvolumet. Oppdrett fører naturlig nok til en god del arealbrukskonflikter langs kysten, ikke minst i forhold til fiskeri. I tillegg observerer vi flere steder redusert kvalitet på villfisk som står ved anlegg, samt «nedslamming» av reke- og krepsfelt. Dette er problemstillinger som i liten grad blir omfattet av den overvåkingen/miljøundersøkelsene oppdrettsnæringen gjennomfører per i dag (jfr. Norsk Standard 9410:2007). I tillegg kommer til smitterisiko og rømming m.m. Disse forholdene er nærmere beskrevet i innspillene fra Nordland Fylkes Fiskarlag og Fiskarlaget Nord (vedlagt).

I denne saken er vi også bekymret for negative effekter på bestander av reke, hummer og andre krepsdyr, som følge av bruk av medikamenter /kjemikalier mot lakselus. I områder der det drives avlusning har fiskerne de siste årene iblant observert økt dødelighet av krabbe, krill og reke. Det er fortsatt ikke startet opp forskning som kan gi gode svar på mulige årsakssammenhenger. En opplever også problemer som følge av utslipp av «lusevann» med hydrogenperoksid i rekefelt. I tillegg har Norges Fiskarlag ved flere anledninger bedt om en umiddelbar stans i bruken av såkalte flubenzuroner (kitinhemmere), fordi disse kan være særlig skadelige for ville bestander av krepsdyr. Norges Fiskarlags landsstyre behandlet denne tematikken senest i januar 2014. Landsstyrets vedtak er vedlagt.

Norsk fiskerinæring og havbruksnæring har også felles interesser, blant annet innen markeds-, handels- og tollpolitikk, forskning og utvikling, marin infrastruktur og ikke minst arbeidet for et godt og rent fjord- og havmiljø. Regjeringen bør etter vår oppfatning derfor føre en politikk som bidrar til å utvikle disse næringene i et godt samspill. I forhold til denne saken er som nevnt kunnskap om effekter av medikamenter/ kjemikalier mot lakselus på ville marine arter helt avgjørende. Norges Fiskarlag er derfor i dialog med departementet, Fiskeridirektoratet, FoU-institusjoner og oppdrettsnæringas organisasjoner for å etablere slik kunnskap. Økt vekst på bakgrunn av dagens mangelfulle kunnskapsnivå vil være uakseptabelt, samtidig som det kan bidra til å svekke det viktige samarbeidet som nå er startet opp.

Norges Fiskarlag kan på denne bakgrunn ikke støtte en økning i lakse- og ørretoppdrett i 2015, slik høringen legger opp til. Etter Norges Fiskarlags oppfatning bør eventuell videre vekst i oppdrettsvolumet i stedet vurderes på et bedre og mer tverrfaglig grunnlag i den varslede stortingsmeldingen om framtidens oppdrettsnæring. Her må også hensynet til marine arter og norske fiskere tillegges nødvendig vekt. Norges Fiskarlag vil være positivt innstilt til en tett og god dialog i denne prosessen.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

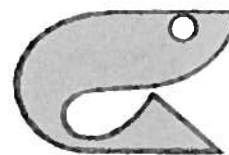
Jan Skjærve

Jan Henrik Sandberg

Kopi til: Medlemslag, Fiskeridirektoratet, Mattilsynet og Havforskningsinstituttet.

Vedlegg: - «*Kapasitetsøkning i lakse- og ørretoppdrett*». Brev fra Nordland Fylkes Fiskarlag til Norges Fiskarlag, datert 1. september 2014.
- «*Høringsvar på kapasitetsøkning i lakse- og ørretoppdrett i 2015*». Brev fra Fiskarlaget Nord til Norges Fiskarlag, datert 1. september 2014.
- «*Effekter av lusemidler på marine arter – Vedtak i Norges Fiskarlags landsstyre*». Brev fra Norges Fiskarlag til Nærings- og fiskeridepartementet, datert 14. januar 2014.

Norges Fiskarlag
7462 Trondheim

Bodø, den 01.09.14
Ark. 14/151-7/548/LA

Se kopiliste.

KAPASITETSØKNING I LAKSE- OG ØRRETOPPDRETT

Nordland Fylkes Fiskarlag viser til høringsnotat av 23.06.2014 fra Nærings- og fiskeri-departementet. Regjeringen gir i notatet uttrykk for at det ønsker å gjennomføre en fremtidsrettet næringspolitikk, som legger til rette for verdiskapning og sysselsetting. Ett av tiltakene er å satse på å videreutvikle og utnytte potensialet i norsk havbruksnæring, der målet er en økonomisk og bærekraftig vekst.

I notatet åpner regjeringen opp for at oppdrettsnæringen får tilbud om å øke kapasiteten på eksisterende lakse- og ørretkonsesjoner med opp til 5 %. Det stilles samtidig strengere miljøkrav når det gjelder lakselus, samt begrensninger i antall medikamentelle behandlinger per produksjonssyklus. Dette innebærer en betydelig innskjerping i forhold til gjeldende bestemmelser. Oppdretter må i stedet sørge for å benytte seg av ikke-medikamentelle behandlinger, som luseskjørt, rensefisk, snorkelmerd, luse laser og spesialfôr. Bakgrunnen for forslaget er å redusere resistensutviklingen mot de lusemidlene som benyttes. Dette er ett av havbruksnæringens største problem.

Nordland Fylkes Fiskarlag er enig i at det stilles krav som nevnt foran. En er imidlertid meget kritisk til at det kun er lusenivå som skal være betingelse for å kunne øke kapasiteten. En savner at departementet også hadde satt krav til sykdomsproblematikk, miljø og arealkonflikter. Dette er forhold som fiskerinæringen og andre hele tiden har føling med og som det burde finnes en avklaring på før det kan søkes om kapasitetsøkning.

Nordland Fylkes Fiskarlag mener derfor at i tillegg til lusekravet må det stilles krav om en betryggende løpende overvåking av miljøet ved og rundt anlegget.

Når det gis tillatelse til økt biomasse vil det sannsynligvis kreve større merder og fortøyningsareal på enkelte anlegg. Nordland Fylkes Fiskarlag legger til grunn at en slik utvidelse av areal kan foregå i samarbeid med berørte fiskere.

I Nordland har vi lokale områder som verken er egnet til, eller som ikke tåler ytterligere miljøbelastning. Dette blir ikke alltid tatt hensyn til når oppdrettssøknader blir innvilget.

Nordland Fylkes Fiskarlag vil videre uttrykke bekymring over meldinger vi har fått fra fiskere om økende forekomster av kronmaneten perifylla perifylla. Maneten trives i områder med grumsete

vann. Dette gjelder spesielt i områder med mye oppdrett. I områder med mye maneter trekker villfisk og reker seg unna.

Nordland Fylkes Fiskarlag er imot at det tillates bruk av spesialfôr, som inneholder kitinhemmere. Kitinhemmere har to ulike virkestoffer som det spesielt er snakk om: diflubenzuron og teflubenzuron. Dette er stoffer som er giftige mot lakselus. Lakselus er et skalldyr og virkestoffene i medisinen virker slik at de forhindrer skalldannelse. Problemet er at de er også svært giftige for andre skalldyr, som bl.a. krabbe, kreps, hummer og reke. Nordland Fylkes Fiskarlag har tidligere fremsatt krav om forbud mot bruk av kitinhemmere som lakselusmiddel da disse har en lang nedbrytningstid og er svært skadelig for havmiljøet. Vi viser i den forbindelse også til Landsstyrevedtak av 08.01.2014, som omhandler effekter av lusemidler på marine arter.

Oppdrettsnæringen har videre en rekke utfordringer, som burde vært avklart før det tillates økning i biomasse:

- Arealbrukskonflikter, der det kommer mer omfattende anleggsfortøyninger og manglende opprydding enkelte plasser.
- Rømming, der rømmet laks trekker seg opp i elver og prøver å gyte sammen med villfisken.
- Sedimentering av organisk materiale fra oppdrett, ikke minst i rekefelt.
- Endringer i atferd, vandringer, fangstbarhet og gytesuksess hos bl.a. torsk, sei og reke. Vi har erfaring med at villfisk unngår områder hvor det foregår oppdrett.
- Det er vist at kvalitet hos villfisk i visse perioder kan bli redusert som følge av oppdrett.
- Smolt fra villfisk kommer seg inn i oppdrettsmerder og blir værende. Disse blir føret og lever sammen med oppdrettsfisken. Villfisken kommer seg ikke ut igjen, men blir slaktet når oppdrettsfisk sendes til slakting.
- Krav som er tilknyttet miljøundersøkelser, dvs. MOM B og MOM C må innskjerpes. Vi erfarer at i forbindelse med etablering av nye oppdrettsanlegg stilles det strengere krav til prøvetakning i forhold til godt etablerte anlegg, der miljøundersøkelsene kan bli tatt når det er minst belastning på anlegget, eller når anlegget er under brakklegging. Dette medfører at resultatene fra undersøkelsene er bedre i forhold til når det er størst belastning.
- Økende smittepress av ulike parasitter og sykdommer.
- Sykdommen PD (pankreas-desease), som forårsaker kroniske skader i bukspyttkjertelen (pankreas) og reduserer fiskens produksjon av fordøyelsesenzymer. Sykdommen er en stor utfordring innen havbruksnæringen. 29.08.2014 meldte NRK på deres nettsider om at i juli 2014 var det rapportert hele 97 oppdrettsanlegg hadde PD. Det er omtrent dobbelt så mange smittede anlegg som i fjor.

Nordland Fylkes Fiskarlag mener at myndighetene må iverksettes en omfattende sykdomsovervåking på villfisk. På lik linje man har overvåking på lakselus og rømt oppdrettsfisk, må det også gjennomføres sykdomsovervåking på villfisk. Videre ber vi om at det bevilges midler til forskning vedrørende smitte mellom oppdrettsfisk og villfisk.

- Usikkerhet i tilknytning til utslipp av avlusningsvann i rekestrålfelt.

Nordland Fylkes Fiskarlag er positiv til vekst innen oppdrettsnæringen, gitt at alle sider ved de ovennevnte utfordringer er under kontroll. Vi stiller samtidig spørsmål om hvordan regjeringen kan klare å få gjennomført en miljømessig og bærekraftig vekst innen havbruksnæringen allerede nå med tanke på de ulike utfordringene som havbruksnæringen allerede sliter med?

Nordland Fylkes Fiskarlag har ellers ingen kommentarer til saken.

Med hilsen
NORDLAND FYLKES FISKARLAG

Steinar Jonassen

Laila Alendal

Kopiliste:

Nærings- og fiskeridepartementet, 0032 Oslo
Fiskeridirektoratet, 5804 Bergen
Havforskningsinstituttet, 5817 Bergen
Nordland Fylkeskommune, 8048 Bodø
Fiskarlaget Nord, 9251 Tromsø
Fiskarlaget Midt - Norge, 7462 Trondheim

Norges Fiskarlag

Saksnr	Saksbehandler	Dato
2014.45001	Cecilia Rockwell	01.09.14

Høringssvar på kapasitetsøkning i lakse- og ørrettoppdrett i 2015

Fiskarlaget Nord viser til høringsnotatet og utkast til kapasitetsøkning i lakse- og ørrettoppdrett i 2015.

Det er omtrent 2500 fiskere og 1822 flytende bedrifter/fartøy i Troms og Finnmark. Disse bidrar til en næringsstruktur Norge er stolt av å ha. Stortingsmeldingen for næring er klar på at dersom Norges potensial skal oppnås må hele landet tas i bruk. Videre, er en viktig strategi for et omstillingsdyktig næringsliv innebærer å ha et «mangfold av bedrifter i ulike næringer». Høringsutkastet handler derfor ikke bare om vekst i oppdrett, men også hvordan denne veksten påvirker vår del av næringen og hvordan det truer mangfoldet av bedrifter på villfisksiden.

Formålet med utkastet til forskriften er Konkurranseskraft. Samtidig er det snevert fokus på lus mens andre utfordringer ikke nevnes, for eksempel pankreas. Denne regjeringen og forrige regjering har i sine manifest beskrevet miljø som overordnet ramme for næringspolitikken i Norge. Det er derfor slående hvordan dette håndteres i høringsutkastet. Intensjonen er positiv idet man ønsker å få bukt med lus og rømming, men at økt biomasse er svaret på dette uten å kunne vise til kunnskapsbasert grunnlag er uforståelig. Det er heller kunnskap som viser det motsatte, at lus representerer en potensiell negativ tilbakevirkende effekt ved økt biomasse.

Vi er svært bekymret med hensyn til at det legges opp til økt tyngde innen oppdrett i Troms og Finnmark. Fiskarlaget Nord får inn negative konsekvensobservasjoner av oppdrett fra våre medlemmer og kan ikke se at det utøves omstillingssolidaritet i det foreliggende utkastet. Våre medlemmer krever mer kartlegging og undersøkelser som dokumentasjon av miljø- og ressurspåvirkning av oppdrett. Det gjelder især annen villfisk og skalldyr.

v ovennevnte grunner kan ikke Fiskarlaget Nord støtte forslaget til utkast.

Vennlig hilsen

Cecilia Rockwell

Rådgiver

Fiskarlaget Nord

Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep
0032 Oslo

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Vår dato
14.01.2014

Vår referanse
2010/00313-17

Vår saksbehandler
Jan Henrik Sandberg/97682469

Deres referanse

Effekter av lusemidler på marine arter – Vedtak i Norges Fiskarlags landsstyre

Norges Fiskarlags landsstyre gjorde den 8. januar 2014 vedtak i en sak, som omhandlet effekter av lusemidler på marine arter. Vi oversender med dette en beskrivelse av bakgrunnen for saken, landsstyrets vedtak og en anmodning om videre dialog.

Bakgrunn

Norges Fiskarlag søker å finne gode løsninger for sameksistens med andre næringer. Fiskerne har generelt også akseptert å gi rom for den veksten en har hatt innenfor norsk oppdrett. Forutsetningen har hele tiden vært at oppdrettsnæringen ikke må bygges opp på bekostning av hav- og fjordmiljø, ville bestander eller driftsgrunnlag og lønnsomhet for norske fiskere. Det har allikevel oppstatt konflikter og uenigheter i forhold til:

- Arealbruk (anleggsfortøyninger og manglende opprydding)
- Endringer i atferd, fangbarhet og kvalitet (evt. også gytesuksess) hos sei, torsk og andre arter
- Usikkerhet knyttet til effekter av torskeoppdrett på ville bestander (risiko for spredning av sykdommer og genetisk påvirkning)

Problemstillinger knyttet til de overnevnte punktene vil i stor grad kunne la seg løse gjennom tidlig og god dialog, tverrfaglig forskning og relevante tiltak. I tillegg til dette har det oppstått en stadig større bekymring knyttet til hvilke effekter «lusemidler» kan ha på ville marine arter (ut over målarten, som er lakselus). Den praksisen en inntil nå har hatt for avlusning har dessverre ført til at lakselus har utviklet resistens/motstandsdyktighet mot flere av de mest brukte midlene. Slik resistens har en særlig observert langs deler av Vestlandskysten, Ytre Namdal og på Sør-Helgeland, områder som tidligere har vært regnet som «best i klassen», når det gjelder avlusning. Norges Fiskarlag stiller derfor spørsmål ved om dagens tiltaksgrenser for avlusning (nivå og hyppighet) er hensiktsmessige, både i forhold til resistensutvikling, og i forhold til hensynet til andre marine arter.

Resistensutvikling har ført til at et bredere spekter av lusemidler nå tas i bruk i større omfang, og på andre måter, enn tidligere. I områder der det drives avlusning har fiskere de siste årene observert:

- Død og «halvdød» taskekrabbe i teiner
- Nedgang i kystnære rekebestander
- Reke som slipper eggene før tida
- Død rekeyngel og krill, bl.a. i Bømlo, Vevelstad og Hitra kommuner

Det er verken bekreftet eller avkreftet at punktene ovenfor kan ha noe med avlusning i oppdrett å gjøre. Det er etter Norges Fiskarlags oppfatning derfor svært viktig å etablere konkret kunnskap om dette. Havforskningsinstituttet søkte høsten 2013 Norges Forskningsråd om et forskningsprosjekt på kystreke («PANDECO»), som kunne gi svar på flere av spørsmålene Norges Fiskarlag og andre hadde stilt. Imidlertid fikk ikke dette prosjektet finansiering av Forskningsrådet. Nødvendig kunnskapsinnhenting vil derfor være avhengig av direkte finansiering fra fiskeriforvaltningen. Det finnes heller ingen beredskap for prøvetaking, som kan bekrefte/avkrefte evt. årsakssammenhenger. Det må etter Norges Fiskarlags oppfatning derfor lages retningslinjer for hvordan slik prøvetaking skal foregå.

Det er særlig bruken av såkalte flubenzuroner (kitinhemmere), som har skapt bekymring. Disse midlene kan være særlig skadelige for marine krepsdyr (hummer, krabbe, reke, raudåte m.fl.). Norges Fiskarlag har i et brev til Fiskeri- og kystdepartementet datert 4. mars 2011 derfor krevd et umiddelbart forbud mot bruk av disse stoffene. I et svarbrev fra Fiskeri- og kystdepartementet datert 8. mars 2013 slås det fast at Fiskeridirektoratet, Mattilsynet og Klima- og forurensningsdirektoratet (nå Miljødirektoratet) har igangsatt et samarbeid for å sørge for at bruken av flubenzuroner skal holdes på et så lavt nivå som mulig. Til tross for dette har det allikevel vært en sterk økning av bruken av flubenzuroner de siste 2-3 årene.

Fiskarlaget er kjent med at Havforskningsinstituttet og Skretting AS allerede på 1990-tallet gjennomførte forsøk for å vurdere hvilke effekter flubenzuroner kunne ha på hummer. Til tross for at disse forsøkene delvis ble gjennomført ved hjelp av offentlig finansiering, har Norges Fiskarlag fått avslag fra både Havforskningsinstituttet og Skretting AS på formelle anmodninger om å få innsyn i resultatene. Norges Fiskarlag kan ikke akseptere slikt hemmelighold.

Norges Fiskarlag sendte i 12. desember 2012 et brev til Mattilsynet og Fiskeridirektoratet om utslipp av avlusningsvann med hydrogenperoksid i rekefelt (hydrogenperoksid er et oksiderende stoff som er tyngre enn sjøvann, og som brytes ned til vann og oksygen i løpet av noen dager). Bakgrunnen for dette var bekymringsmeldinger fra berørte fiskere, som opplyste at reka «slapp eggene» og forsvant fra rekefelt hvor brønnbåter tømte avlusningsvann. Norges Fiskarlag mente en rimelig enkelt og kostnadsfritt burde kunne unngå å tømme avlusningsvann i rekefelt, siden kart over de aktuelle feltene allerede lå fritt tilgjengelig på Fiskeridirektoratets kartsider.

På grunnlag av Fiskarlagets brev gjorde Havforskningsinstituttet en faglig vurdering av saken. I en uttalelse datert 10. april 2013 anbefalte Havforskningsinstituttet at brønnbåter måtte tømme avlusningsvann i god avstand fra rekefelt, inntil nærmere kunnskap var skaffet til veie. I et brev til Norges Fiskarlag datert 10. juni 2013 konkluderte Fiskeridirektoratet med at de, i samarbeid med Mattilsynet, ville følge opp Havforskningsinstituttets anbefaling, og formidle dette videre til oppdrettsselskap og brønnbåtrederier. Imidlertid viser erfaringene fra høsten 2013 at Fiskeridirektoratets anbefalinger ikke ble fulgt godt nok opp i praksis.

Tematikken knyttet til bruk av «lusemidler» og mulige effekter på marine arter ble diskutert på et dialogmøte med Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet, Mattilsynet og NIFES den 27. november 2013. Her syntes det å være bred enighet om nødvendigheten av å framskaffe relevant kunnskap. For å sikre relevans og legitimitet i kommende forskningsprosjekt må også fiskerne og andre berørte få anledning til å være med i planleggingen forsøkene.

Landsstyrets vedtak

Landsstyret i Norges Fiskarlag gjorde følgende vedtak i saken den 8. januar 2014:

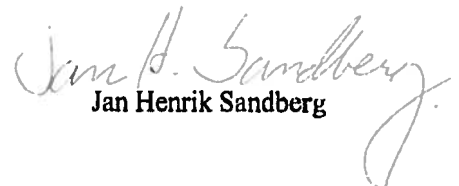
- 1. Norges Fiskarlag konstaterer at bruken av såkalte flubenzuroner (kitinhemmere) til avlusning i oppdrett har økt betydelig de siste årene. Dette til tross for at departementet ønsker at bruken skal holdes på et så lavt nivå som mulig. Norges Fiskarlag viser til tidligere henvendelser og krever igjen at det innføres forbud mot bruk av flubenzuroner, inntil det er vist at praktisk bruk av slike midler ikke vil være til nevneverdig skade for hummer, krabbe, reke, raudåte m.fl.*

2. *Norges Fiskarlag krever også at organisasjonen og andre må snarest få innsyn i alle relevante forsøk som er gjort i forhold til miljøeffekter av ulike «lusemidler». Dette omfatter også forsøkene som er gjennomført av Havforskningsinstituttet og Skretting AS, om effekter av flubenzuroner på hummer.*
3. *Det er fortsatt et betydelig kunnskapsbehov knyttet til hvilke effekter ulike «lusemidler» kan ha på marine arter, og hva dette evt. kan bety for fiskerinæringa. Økonomiske og faglige rammer for ny nødvendig kunnskapsinnhenting må nå komme på plass. For å sikre relevans og legitimitet må også fiskerne få anledning til å være med i planleggingen av aktuelle forsøk.*
4. *Det må lages retningslinjer for prøvetaking ved evt. funn av død krabbe, reke osv. i områder der det drives avlusning, slik at en kan ha mulighet til å bekrefte/avkrefte eventuelle årsakssammenhenger. Norges Fiskarlag foreslår at også kystreferanseflaten benyttes til slik prøvetaking, for å bidra til å øke kunnskapsnivået.*
5. *Norges Fiskarlag kan ikke akseptere en praksis der brønnbater tømmer «avlusningsvann» i rekefelt. Det må også utvises stor forsiktighet i andre viktige fiskeområder og gyteområder. Fiskeridirektoratet, i samarbeid med Mattilsynet, må derfor gi brønnbatrederier og oppdrettere tydeligere informasjon om hvilke retningslinjer som gjelder for slik virksomhet.*
6. *Norges Fiskarlag stiller spørsmål ved om dagens tiltaksgrenser for avlusning er hensiktsmessige. Vi ber om at framtidige avlusningsstrategier også tar nødvendig hensyn til resistensutvikling og risiko for marine arter.*
7. *Norges Fiskarlag vil være positivt innstilt til å bidra til et felles fagseminar om effekter av ulike «lusemidler» på marine arter.*

Norges Fiskarlag ønsker en nærmere dialog med Nærings- og fiskeridepartementet, Fiskeridirektoratet og andre om landsstyrets vedtak i denne saken. Vi vil være positivt innstilt et evt. møte, for å utdype vare synspunkter.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Jan Henrik Sandberg

Kopi til: Medlemslag, Mattilsynet, Havforskningsinstituttet, NIFES, FHL, NSL og Skretting AS.
Vedlegg: